

The Holy See

Sve što je dobro pripada Bogu i donosi plod

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prispodobе koje Evanđelje danas stavlja pred nas nadahnute su upravo svakodnevnim životom i otkrivaju pažljiv i dubok Isusov pogled, koji promatra stvarnost i kroz male svakodnevne slike odškrinjuje prozore kroz koje se može zaviriti u Božje otajstvo i ljudski život. Isusov je govor lako razumljiv. On dok govori služi se slikama iz stvarnosti, iz svakodnevnog života. Tako nas uči da su čak i svakodnevne stvari, one koje se ponekad čine uvijek jednakima i koje živimo rastreseno ili umorno, ispunjene skrivenom Božjom prisutnošću, to jest imaju neko značenje. I mi, dakle, trebamo imati pažljive oči kako bismo znali „tražiti i naći Boga u svemu“.

Isus danas uspoređuje Kraljevstvo Božje, to jest njegovu prisutnost koja nastanjuje srce stvari i svijeta, sa sjemenom gorušice, odnosno s najmanjim sjemenom koje postoji: ono je jako sitno. No, bačeno na zemlju, raste i postaje najveće stablo (usp. *Mk 4, 31-32*). Tako čini Bog. Ponekad nas buka svijeta, zajedno s brojnim aktivnostima koje ispunjavaju naše dane, priječe da zastanemo i vidimo na koji način Gospodin vodi povijest. Pa ipak – uvjerava nas Evanđelje – Bog djeluje, poput malog dobrog sjemena, koje tiho i polako niče. I malo po malo postaje bujno stablo koje svima daje život i pruža svježinu. I sjeme naših dobrih djela može se činiti malim; ipak, sve što je dobro pripada Bogu te, dakle, ponizno, polako donosi plod. Dobro – upamtimo to – uvijek raste na skroman, skriven, često nevidljiv način.

Draga braćo i sestre, tom prispodobom Isus nam želi uliti povjerenje. U brojnim se životnim situacijama, naime, može dogoditi da se obeshrabrimo, jer vidimo slabost dobra u usporedbi s prividnom snagom zla. I možemo pustiti da nas paralizira nepovjerenje kad vidimo da smo se trudili, a rezultati se ne vide i čini se da se stvari nikad ne mijenjaju. Evanđelje traži od nas da same sebe i stvarnost gledamo novim očima; traži da imamo veće oči, koje znaju vidjeti dalje, napose onkraj prividnog, kako bi otkrile Božju prisutnost koja je kao ponizna ljubav koja uvijek djeluje na tlu našega života i u tlu povijesti. To je naše povjerenje, to nam daje snagu svaki dan strpljivo ići naprijed, sijući dobro koje će uroditi plodom. Koliko je važan ovaj stav za dobar izlazak iz pandemije! Gajiti samopouzdanje da smo u Božjim rukama i istodobno se svi zajedno zalagati, strpljivo i postojano, oko obnove i ponovnog početka.

U Crkvi također može pustiti korijen korov nepovjerenja, posebno kada svjedočimo krizi vjere i neuspjehu raznih projekata i inicijativa. Ali nikada ne zaboravimo da rezultati sjetve ne ovise o našim sposobnostima, oni ovise o Božjem djelovanju. Na nama je da sijemo s ljubavlju, predanošću, strpljenjem. Ali snaga sjemena je božanska. Isus to objašnjava u drugoj današnjoj prisposobi: seljak baca sjeme i ono donosi plodove, a da ni sam ne zna kako, jer samo po sebi sjeme raste spontano, danju, noću, kada on to najmanje očekuje (usp. rr. 26- 29). S Bogom i na najsušnijim tlima uvijek postoji nada za nove mladice.

Neka nas Presveta Marija, ponizna službenica Gospodnja, nauči vidjeti Božju veličinu koja djeluje po malim stvarima i pobjeđuje napasti obeshrabrenja. Povjeravajmo se svakoga dana njemu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Izražavam posebnu bliskost stanovnicima regije Tigray, u Etiopiji, pogođenima teškom humanitarnom krizom u kojoj su najsiromašniji izloženi gladi. Danas tamo vlada bijeda, tamo vlada glad. Pomolimo se zajedno za trenutni prekid nasilja, da se svima osigura hrana i zdravstvena pomoć i da se što prije uspostavi društveni sklad. U vezi s tim zahvaljujem svima onima koji rade na ublažavanju patnje tih ljudi. Pomolimo se Majci Božjoj na te nakane. *Zdravo Marijo...*

Jučer je obilježen Svjetski dan borbe protiv dječjeg rada. Nije moguće zatvoriti oči pred iskorištavanjem djece, kojima je oduzeto pravo da se igraju, da uče i da sanjaju. Prema procjenama Međunarodne organizacije rada, danas se više od 150 milijuna djece izrabljuje za rad: to je tragedija! 150 milijuna: to je manje-više broj stanovnika Španjolske, Francuske i Italije zajedno. To se događa danas! Kolika samo djeca pate zbog toga: iskorištavani za dječji rad. Obnovimo svi zajedno napore da uklonimo to ropstvo našeg doba.

Danas popodne će se u Augusti, na Siciliji, održati ceremonija dočeka olupine broda koji je doživio brodolom 18. travnja 2015. Neka taj simbol mnogih tragedija u Sredozemnom moru prodrma savjesti i potakne čovječanstvo na veću solidarnost, da sruši zid ravnodušnosti. Razmislimo o tome: Sredozemlje je postalo najvećim grobljem u Europi.

Sutra je Svjetski dan darivatelja krvi. Od srca zahvaljujem volonterima i potičem ih da nastave svoje djelovanje, svjedočeći vrijednosti velikodušnosti i besplatnosti. Velika vam hvala!